

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΗΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθήναις φρ. 15.—Ἐν δὲ ταῖς ἑπαρχ. φρ. 16.—Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 25

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

ΣΥΝΟΡΑ.

Θαυρῶ πῶς μπερδευθήκανε τὰ σύνορά μας πάλι,
κινουῦνται γιὰ τὴ Λαρίσσα μὲ βία οἱ στρατοί·

τὰ πήραμε, λὲν μερικοὶ, **ὄχι**, φωνάζουν ἄλλοι,
κι' ἐγὼ θαυρῶ ὅτ'α σύνορα πῶς τρέχει κάτι τί.

Τὴν μιὰ φορὰ τὰ δίνουνε, τὴν ἄλλη δὲν τὰ δίνουν . . .
τὰ σύνορα τοῦ ἔθνους μας ἱστορικὰ θὰ μείνουν.

Βρὲ Τοῦρκοι, μὴ μᾶς βάλλετε καὶ πάλι σὲ μεπαλάδες,
ἀφήστε μας γιὰ τὸ Θεὸ σὲ λίγη ἡσυχία,
μὴ ὅτ'α καλὰ καθούμενα γυρεύετε καυγάδες,
ὡς ἔλθῃ κι' εἰς τὸ ἔθνος μας μιὰ μέρα εὐτυχία.
Τί διάβολο! τρεχάματα καὶ φούριες κάθε χρόνο;
χωρὶς πολέμους ν'ἔχουμε καρδιόχτυπο καὶ πόνο;

Βρὲ μάτια μου, βρὲ τσόγια μου, βρὲ κύριε Σουλτάνε,
δείξου γενναῖος μιὰ φορὰ καὶ κάμε τὸν ἱππότη·
παραίτησε τὰ μέρη μας στὸ διάβολο νὰ πάνε,
καὶ μὴν παιδεύῃς ἀδίκῃ τὸν πρέσβυ Κουντουριώτη.
Πὲς του καυμένε, καθαρά, τὰ δίνεις, δὲν τὰ δίνεις;
σ' ἀμφιβολία σκοτεινὴ γιὰτὶ νὰ τὸν ἀφίνης;

Δὸς τα νὰ πᾶν ὅτ'ο διάβολο, ἀγαπητὲ Χαμίτη,
μαγκίγια σου, ποδάρια σου καὶ χέρια σου φιλῶ·
ὦ! μὴ τὰ δῶρα σου ξυνὰ μᾶς βγάλης ἀπ' τὴ μύτη
καὶ ἀφῆσε τὰ νέα μας σημεῖα μὲ καλό.

Γιὰτὶ νὰ φαίνεσαι κακός; γιὰτὶ νὰ μᾶς πειράζῃς;
γιὰτὶ μὲ τὰ τερτίπια σου τὴν πίστι μας νὰ βγάζῃς;

Ἔλα, Σουλτάνε, ἀνοιξε τὰ σεβαστὰ σου χεῖλη
καὶ πὲς ὅτ'ὸν Κουντουριώτη μας δυὸ λόγια καθαρά·
ἐμεῖς μὲ σὲ θὰ γίνουμε καὶ σύμμαχοι καὶ φίλοι,
κι' οἱ Τοῦρκοί σου κι' οἱ Ἕλληνες θὰ ζοῦνε μιὰ χαρά.
Δὲν ξέρεις πόσας ἔχουμε γιὰ σένα διαθέσεις,
καὶ ὅμως σὺ μᾶς περγελᾷς μὲ κούφιας ὑποσχέσεις.

Καὶ σοῦ βαστάει ἡ ψυχὴ γιὰ μία φοῦχτα χῶμα
τοὺς φίλους, τοὺς συμμάχους σου, τοὺς γίγαντας νὰ χάσης,
νὰ μὴ κοιμᾷσαι ἡσυχος ὅτ'ο μαλακό σου στρώμα
καὶ νὰ κυττάζῃς γύρω σου φωτιάς κι' ἐπαναστάσεις;
Δὲν πρέπει νὰ δυσαρεστής τοὺς Ἕλληνας καθόλου,
γιὰτ' εἶναι τετραπέρατοι καὶ κάλτσαις τοῦ διαβόλου.

Με τὴν Ἑλλάδα ἢ Τουρκία δὲν πρέπει νὰ μαλλώνῃ γιὰ κύτταξε τρυγύρω σου πῶς στέκονται οἱ Σλάβοι, καὶ ἂν σπύθα μιὰ ἀνάψουσε οἱ Ἕλληνες καὶ μόνη ὄλος ὁ κόσμος ἔσθ' ἰστιγμὴ ἄν φώσφορο ἀνάβει. Σκέψου, καὶ πὲς ἔσθ' ἰστιγμὴ πρὸς μὲς γελασμένη μούρη ἑπάρτα καὶ σῦρε ἔσθ' ἰστιγμὴ καλὸ, μωρὲ τσιφουτ-Γκιαούρη.

Souris.

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Ἐκ τοῦ Καλαμιά τοῦ Κορομηλιά τοῦ 1885 μεταφέρομεν τὸ λίαν εὐφυῶς γεγραμμένον προφητολόγιον τῶν Τεσσάρων Ὁράων τοῦ ἔτους. Ὑπὸ ἔποψιν πνεύματος εἶνε μικρὰ ἐκ γύψου ἀγαλματάκια ὡς αἱ Τέσσαρες Ὁραὶ τοῦ Θεοουάδεν. Με μιὰν ρουφιζιὰν θὰ διέλθητε ὅλον τὸ 1883. Θὰ ἴδῃτε ὅτι θὰ καλοπεράσητε τὸ νέον ἔτος.

Ὅταν ἡ χωροφυλακὴ δὲν εἶναι αἰμοβόρος, εἶναι τότε ὑπὲρ τὸ δέον ἐρωτική.

Ἄλλὰ καὶ ὁ ἔρωσ τῆς εἶναι βιαιοπραγία.

Ἄλλως δὲν θὰ ἦτο ἔρωσ χωροφυλακῆς.

Τὰ ἀνωτέρω ἐγράφησαν ἐκ στενοχωρίας, ἕως οὗ παρασκευασθῆτε εἰς τὸ ἄκουσμα ὅτι ἐν Καλαμιάς, ὡς γράφουσιν ἡμῖν ἐκεῖθεν, ἐν τῇ συνοικίᾳ Φωτιᾷ, ἔξαιετὲς κοράσιον, ἐν ᾧ ἐκάθητο καὶ ἔπαιζεν τὸ ἑσπέρας, ἀνηρπάγη ὑπὸ ἀναμμένου ὑπενωμοτάρχου καὶ ὠδηγήθη εἰς τόπον ὀλίγον ἀπέχοντα τῆς πόλεως, πρόωρα ἐμολύνθη ὑπὸ τῆς ἐρωτικῆς μανίας τοῦ ἀπαγωγέως του.

Οἱ γονεῖς ἐταράχθησαν· μάτην ἀνεζήτησαν τὸ τέκνον των· τὸ ἐνόμισαν χαμένο. Ὅτε βλέπουσι τὸν φύλακα τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας ἐπιστρέφοντα δίχην νεονύμφου μετὰ τοῦ παιδίου.

Ἐντρομον τὸ ἀθῶον πλάσμα ἔπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν γονέων του καὶ μετὰ λυγμῶν διηγήθη ὅτι εἶχε νὰ διηγηθῇ.

Καὶ τώρα, ὅπως γράφει ζωηρότατα ὁ ἐκ Καλαμιάων ἀνταποκριτὴς μας, ἡ χωροφυλακὴ καταγίνεται δραστηρίως πρὸς σύλληψιν τοῦ τέκνου τῆς.

Εἰς ἐκ τῶν βουλευτῶν Ἠλείας ἀνεκοίωσε τῷ Ἐπαρχῷ ὅτι ὁ ἐκεῖ ὑπομοίραρχος ἔλαβε 10,000 φράγκα διὰ νὰ ἀπολύῃ φυγοδίκους.

Ὁ Ἐπαρχὸς ἠνάγκασε τὸν ὑπομοίραρχον νὰ καταγγείλῃ τὸν Βουλευτὴν ἐπὶ συκοφαντία.

Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων ἀναμένεται ἢ νὰ ἔχωμεν ἕνα περὶ πλέον ὑπομοίραρχον πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐντελοῦς παραλυσίας τοῦ σώματος ἢ τέταρτον Βουλευτὴν ὑπὸ καταδίωξιν πρὸς ἀπόδειξιν τῆς παραλυσίας τοῦ ἄλλου σώματος.

Ἡ Ἐταιρία τῶν Ἱπποσιδηροδρόμων πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι τοῦλάχιστον τὰς Κυριακὰς κατανατᾷ ἐνοχλητικωτάτη εἰς τὰ κέντρα τοῦ περιπάτου, ἰδίᾳ δὲ τὴν Πλατείαν Συντάγματος. Ἡ Πλατεία αὕτη—τὸ γνωρίζει ἡ Ἐταιρία, ὀνομάζεται κατ' εὐφημισμὸν τοιαύτη, καὶ ὅτι διὰ τὸν πληθυσμὸν τῶν Ἀθηνῶν δὲν διαφέρει πολὺ ἀπὸ τὴν περίφημη πλατείαν ρούγαρ τῶν Ζακυνθινῶν, ὁδοῦ στενοτέρας τοῦ ἡμίσεως τῆς Ὀδοῦ Ἐρμού. Ἄς φαντασθῆ λοιπὸν, τί γίνεται αὐτὸ τὸ Κατάστενον, αὐτὸς ὁ χειρσαῖος Βόσπορος, ὅταν χώνεται καὶ ἡ Ἐταιρία μετὰ τὰς βδομαδάς συρομένης ὑπὸ τριῶν ἵππων, ξεχειλιζόντων ἐκ τῆς σιδηρᾶς γραμμῆς ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ σχεδὸν γιγνομένων καὶ αὐτῶν περιπατητῶν καὶ ἐργολάβων!

Τὸ ῥωμαϊκὸν σὺν νὰ παρίσταται εἰς διανομὴν βραβείων.

Ἐχομεν προβιβασμοὺς προξενικούς, προβιβασμοὺς δικαστικούς, καὶ προβιβασμοὺς στρατιωτικούς.

Οἱ προμηθευταὶ γαλονίων, φράκων, στρατιωτικῶν πύλων, τρικαντῶ καὶ σπαθιδίων ἄς χαίρουνται.

Τώρα ἐννοῶ τὸν ἀθάνατόν μου Λαμπίτην ἐνῶ ὅταν τὸν πρωτογνώρισα, τὸν ἐξελάμβανα ὀλίγον παράφρονα, διότι, δεικνύων με πρωθυπουργοῦς, ὑπουργοῦς, πρέσβεις, στρατάρχας, μοῦ ἔλεγε :

— Τοὺς βλέπεις, ἐγὼ τοὺς ἐβγαλα ὅλους αὐτοὺς ἀνθρώπους!

Ἐνοεῖ νὰ εἶπῃ ὅτι αὐτὸς τοὺς ἔκοψε καὶ τοὺς ἔραψε τῆς βελάδαίς τῆς παρουσιάσεως διὰ τὸ νέον των ἀξίωμα.

Ἄλλ' ἀφοῦ μέχρι τοῦδε οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος προβιβασμοῦ, ἀκόμη καὶ ἀπονομῆς θέσεων, οὔτε διὰ τοὺς στρατιωτικούς, οὔτε διὰ τοὺς δικαστικούς, οὔτε διὰ τοὺς προξενικούς, διατί νὰ μὴ λέγωμεν :

— Ὁ δεῖνα ῥάπτῃς ἔκαμε οὕτω γενικούς προξένους.

— Ὁ δεῖνα πιλοπώλης ἐπροβίβασε δεκαπέντε συνταγματάρχας.

— Ὁ δεῖνα ὀπλοποιὸς διώρισε εἴκοσι ὑποπροξένους, μετὰ σπαθᾶκια ἀπὸ χέρι σιντεφένιο;

Ὅπου $\frac{1}{8}$ Ἰαλέμου καὶ $\frac{1}{1000}$ Μπέλλου, ἐκεῖ καὶ δέκα Σύλλογοι ἡνιοὶ, ἐλλήνιοι, Πανελλήνιοι. Διὰ τοῦτο πρὶν μᾶς τὸν ἀναγγεῖλον τὸν νέον ἐν Παρισίοις σύλλογον, ἡμεῖς τὸν ἐγνωρίζομεν, εἶχομεν μάθει τὴν ἐκεῖ μετὰβασιὸν τῶν δύο φιλάτων φίλων μας, τοὺς ὁποίους προτρέπομεν νὰ συστήσουν καὶ ἄλλους συλλόγους, διότι εἰς καὶ μόνος εἶναι δυσανάλογος πρὸς τὴν γνωστὴν δραστηριότητα καὶ γονιμότητα τῶν δύο περὶ τὰ τοιαῦτα. Ἄν νομίζουσι ὅτι θὰ ἔχουν ἔλλειψιν ἀπὸ γενικούς γραμματεῖς, τοὺς στέλλομεν ἀπ' ἐδῶ emballé τὸν κ. Μιχαὴλ Λάμπρον.

Αἰφνίδιαι σκέψεις καὶ παρομοιώσεις μας περὶ διευθυντῶν τῆς ἀστυνομίας.

Ἡ τιμὴ αὕτη οἰκοδέσποινα παθαίνει καὶ μετὰ τοὺς διευθυντὰς τῆς ἀστυνομίας, ὅτι παθαίνει καὶ μετὰ τῆς δοῦλῆς τῆς.